

særlig en Forsøgsstation angaar, har man talt om, at det maaske vilde være heldigt at knytte en saadan til Biologisk Station. Man har altsaa ikke paa nærværende Tidspunkt fundet det heldigt at træffe Bestemmelser om noget af dette i denne Lov. Paa et enkelt Punkt har man dog fundet sig foranlediget til at gøre en Tilføjelse, idet man under Nr. 4 og 5 foreslaar, at i Fremtiden Andelsforeninger kan opnaa Støtte til Anskaffelse af Materiel. Det er altsaa en Slags Drift, der skal støttes, og navnlig har man ment, det kunde være heldigt at skaffe Andels-Salgsforeningerne Laan til Anskaffelse af Emballage.

Af andre Ændringer skal jeg nævne den, der er foreslaaet under Nr. 2. Den har ikke stor Betydning formelt set, men kan dog maaske have nogen reel Betydning. Den angaar Vilkaarene for den enkelte Fisker for at opnaa Laan. Tidligere har det været saaledes, at han skulde have en Attest fra to troværdige Mænd. Nu findes der saa mange Fiskeriforeninger rundt omkring, at man har ment, det kunde være heldigt at give vedkommende Adgang til at skaffe sig en saadan Attest fra den stedlige Fiskeriforenings Bestyrelse og derved slippe for de to Mænds Attest. Og man har borttaget Tillægsordet: „troværdige“. Det er vel ogsaa noget vanskeligt i en Lov at indsætte Ordet: „troværdig“, for hvem skal være den rette Dommer om, hvorvidt disse to Mennesker har denne moralske Kvalifikation?

Endelig foreslaar man at indføre den nye Bestemmelse, at Vilkaar for, at en Fisker kan opnaa disse Laan, er, at han er over 16 Aar og har drevet praktisk Saltvandsfiskeri i mindst 4 Aar. Der staar ikke noget om, hvor lang Tid tilbage dette skal have fundet Sted, og ej heller, at det skal være 4 Aar i Sammenhæng.

Udvalget har ønsket at bidrage til dels at udforme, dels at fæstne en Praksis paa et Par Punkter. I Øjeblikket er det saaledes, at naar en Fisker faar Laan til et Fartøj, faar han sædvanligvis ikke mere end Laan op til den halve Værdi, skønt Loven af 1909 tillader Laan indtil $\frac{2}{3}$ af Værdien, naar Fartøjet er nyt. Det nævnte Forhold stiller tidt Fiskerne i vanskelige økonomiske Forhold i Begyndelsen. Udvalget havde da under Overvejelse, om man ikke kunde udstrække Amortisationstiden, der nu er 10 Aar, til et længere Aaremaal, f. Eks. 12 eller 15 Aar. Vi endte med at fastholde Lovens Bestemmelser og i Stedet henstille til Mi-

nisteren at sørge for, at Laanene effektivt gik op til $\frac{2}{3}$ af Værdien. Man mente, at dette vilde være en Lettelse af Betydning for Fiskerne, og vi har bragt i Erfaring ved Forhandling med Ministeren, at der er god Grund til at slaa ind paa denne Praksis, fordi Ministeriet nu er fuldt sagkyndigt med Hensyn til Fiskerifartøjernes reelle Værdi. Endvidere har vi ønsket at bidrage til at fastslaa, hvordan Forholdet med Hensyn til Tillægslaan skulde forstaas. Vi har ment, at naar der ønskes Tillægslaan, skal der foretages en Vurdering af baade de gamle og de nye Værdier, og selv om der er amortiseret et betydeligt Beløb paa de gamle Værdier, skulde der dog kunne opnaas et Tillægslaan, nemlig indtil Halvdelen af de i Øjeblikket konstaterede tilstedeværende Værdier.

Med den foreslaaede Affattelse af Lovforslaget og med de nævnte Henstillinger til Ministeren har det samlede Udvalg ment at kunne give Lovforslaget sin Tilslutning.

Munk-Poulsen: Jeg kan fatte mig meget kort, da jeg i det væsentlige kan slutte mig til den ærede Ordførers Udtalelser. Jeg betragter som en ret betydelig Forbedring den Tilføjelse, der under Nr. 2 foreslaas til § 2 i Loven af 1909, hvorved man søger at sikre sig, at de, der i Fremtiden faar Fiskerilaan, virkelig er praktiske Fiskere. De Tab, Staten har lidt hidtil ved disse Laan, har vist i ikke ringe Grad været begrundede i, at undertiden de, der har faaet Laanene og derved har forskaffet sig Fartøjer, langt fra har haft de Betingelser, der udkræves, for med Udbytte at kunne drive Fiskeri. Det siger sig selv, at ikke enhver Mand, selv om han er flittig, ædruelig og sparsommelig, egner sig til med et Fiskerifartøj at drive lønnende Fiskeri. Jeg er derfor glad ved Bestemmelsen om, at vedkommende skal skaffe Attest ikke alene fra paalidelige Mænd, men ogsaa fra den stedlige Fiskeriforening, som har de bedste Betingelser for at kunne skønne over, hvorvidt Manden er i Stand til at drive Fiskeri med et saadant Fartøj. Jeg anser ogsaa det under Nr. 4 foreslaaede for at være en Forbedring, idet der derefter ogsaa kan ydes Laan til Andels-Salgsforeningers Anskaffelse af Materiel. Naar disse skal sættes i Drift, skal der en ikke saa lille Driftskapital til, og da disse Foreninger i Regelen bestaar af Folk, som ikke er i Besiddelse af Penge og ikke let kan skaffe sig saadanne,